

-VZOR - (čo sa nehodí -preškrtnúť a chýbajúce doplniť)

Zákonný zástupca

Meno: .....bydlisko: ....., kontakt:.....

Meno:.....,

štatutárny zástupca výchovnej a vzdelávacej inštitúcie
(materská škola, základná škola, stredná škola)

sídlo výchovnej a vzdelávacej inštitúcie:.....,

Miesto:....., dátum:.....

VEC: Pred žalobná výzva na zdržanie sa a/alebo upustenie od protiprávneho konania

I.

ZDRAVIE

ZDRAVIE je jednou z najdôležitejších **ľudských hodnôt**. Podľa definície Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) je, cit.: „ **zdravie stav úplnej telesnej, duševnej a sociálnej pohody a nielen neprítomnosť choroby alebo postihnutia** “. Každý je zodpovedný za ochranu a podporu vlastného zdravia, ale zároveň sa očakáva, že spoločnosť k tomu zabezpečí primerané podmienky. Každý má právo na zdravé životné podmienky a zdravé životné prostredie, na ochranu zdravia, na zdravotnú starostlivosť a zodpovedajúcu pomoc v prípade choroby, ohrozenia chorobou, alebo ak je poškodenie zdravia trvalé. Pod ochranou zdravia treba chápať všeobecne prevenciu a primárnu prevenciu osobitne, ako i **predchádzanie poškodenia zdravia**.

II.

ZÁKON O ZDRAVOTNEJ STAROSTLIVOSTI

ZÁKON O NÁRODNOM ZDRAVOTNÍCKOM INFORMAČNOM SYSTÉME

V zmysle ustanovenia § 2, odsek (6) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, cit: „ **Zdravotná dokumentácia** je súbor údajov o zdravotnom stave osoby, o zdravotnej starostlivosti a o službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti tejto osobe.“

V zmysle ustanovenia § 2, odsek (9) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, cit: „ **Diagnostika** je zisťovanie a hodnotenie zdravotného stavu osoby a v prípade zistenia poruchy zdravia alebo choroby určenie závažnosti poruchy zdravia alebo choroby; jej výsledkom je určenie choroby.“

V zmysle ustanovenia § 6, odsek (1), zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, cit: „Ošetrojúci zdravotnícky pracovník **je povinný informovať** o účele, povahe, následkoch a rizikách poskytnutia zdravotnej starostlivosti, o možnostiach voľby navrhovaných postupov a rizikách odmietnutia poskytnutia zdravotnej starostlivosti (ďalej len „poskytnúť poučenie“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 6a, § 44 ods. 6, § 44b ods. 2),“

„b) **zákonného zástupcu**, opatrovníka, poručníka, inú fyzickú osobu ako rodič, ktorá má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, osobu, ktorá má dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti, osobu, ktorá má dieťa v pestúnskej starostlivosti, osobu, ktorá má záujem stať sa pestúnom a má dieťa dočasne zverené do starostlivosti, budúceho osvojiteľa, osobu, ktorá má dieťa zverené podľa osobitných predpisov,^{4a)} alebo štatutárneho zástupcu zariadenia, v ktorom sa vykonáva rozhodnutie súdu o nariadení ústavnej starostlivosti, rozhodnutie súdu o uložení neodkladného opatrenia, rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia alebo rozhodnutie súdu o uložení ochrannej výchovy⁵⁾ (ďalej len „zákonný zástupca“), **ak osobou, ktorej sa má zdravotná starostlivosť poskytnúť, je maloleté dieťa**, osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo osoba s obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony (ďalej len „osoba nespôsobilá dať informovaný súhlas“) a vhodným spôsobom aj osobu nespôsobilú dať informovaný súhlas.“

Ustanovenie § 25, odsek 1, písmená a) až p) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti až **presne vymedzujú okruh osôb**, ktoré sú zákonom **oprávnené nahliadať do zdravotnej dokumentácie pacienta!**

Ustanovenie § 5, odsek 6, zákona č. 153/2013 Z.z. o **Národnom zdravotníckom informačnom systéme** presne vymedzuje **okruh osôb**, ktorým sa **poskytujú identifikačné údaje osoby a elektronické zdravotné záznamy z elektronickej zdravotnej knižky**. Sú to tieto subjekty:

- a) ošetrojúci lekár poskytovateľa všeobecnej ambulantnej zdravotnej starostlivosti (ďalej len „všeobecný lekár“), s ktorým má osoba uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti v zákonom stanovenom rozsahu,
- b) ošetrojúci lekár v zákonom stanovenom rozsahu
- c) zdravotnícky pracovník zariadenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek v zákonom stanovenom rozsahu
- d) liečebný pedagóg, logopéd a klinický psychológ v zákonom stanovenom rozsahu
- e) zdravotnícky pracovník záchranej zdravotnej služby pri zabezpečovaní neodkladnej zdravotnej starostlivosti v zákonom stanovenom rozsahu
- f) revízny lekár, revízny farmaceut a revízna sestra príslušnej zdravotnej poisťovne v zákonom stanovenom rozsahu
- g) ošetrojúca sestra alebo pôrodná asistentka v zákonom stanovenom rozsahu
- h) osoba oprávnená vydávať humánne lieky, ktorých výdaj je viazaný na lekárske predpis v zákonom stanovenom rozsahu
- i) osoba oprávnená vydávať zdravotnícke pomôcky v zákonom stanovenom rozsahu
- j) lekár určený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, ak ide o príslušníka ozbrojených síl Slovenskej republiky, v zákonom stanovenom rozsahu
- k) lekár určený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, posudkový lekár Ministerstva obrany Slovenskej republiky, posudkový lekár ozbrojených síl a posudkový lekár posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v zákonom stanovenom rozsahu
- l) lekár určený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, ak ide o príslušníka Policajného zboru a príslušníka Hasičského a záchranného zboru v zákonom stanovenom rozsahu
- m) posudkový lekár Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zákonom stanovenom rozsahu
- n) služobný posudkový lekár Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky v zákonom stanovenom rozsahu
- o) posudkový lekár Zboru väzenskej a justičnej stráže v zákonom stanovenom rozsahu
- p) osoba oprávnená na výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou v zákonom stanovenom rozsahu
- q) prehliadajúci lekár po nahlásení úmrtia osoby v zákonom stanovenom rozsahu
- r) lekár úradu pre dohľad vykonávajúcemu pitvu osoby po nariadení pitvy v zákonom stanovenom rozsahu
- s) zdravotnícky pracovník operačného strediska tiesňového volania záchranej zdravotnej služby v zákonom stanovenom rozsahu
- t) posudkový lekár úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v zákonom stanovenom rozsahu
- u) posudkový lekár Sociálnej poisťovne v zákonom stanovenom rozsahu
- v) znalec, ktorého ustanovil súd alebo pribral orgán činný v trestnom konaní alebo ktorého požiadala o vypracovanie znaleckého posudku niektorá zo strán na účely priamo súvisiace s konaním pred súdom v zákonom stanovenom rozsahu
- w) zdravotnícky pracovník obce alebo vyššieho územného celku v zákonom stanovenom rozsahu
- x) lekár samosprávneho kraja v zákonom stanovenom rozsahu
- y) inšpektor správnej klinickej praxe Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv v zákonom stanovenom rozsahu
- z) administratívny pracovník určený poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v zákonom stanovenom rozsahu.

Tento okruh osôb má teda právo úplne alebo čiastočne sa oboznamovať so zdravotnou dokumentáciou pacienta, avšak za **presne stanovených a zákonom vymedzených pravidiel!** Ani jeden z týchto subjektov nesmie prekročiť zákonom určené oprávnenie.

Žiadny iný zákon platný na území Slovenskej republiky výslovne **NEUSTANOVUJE ĎALŠÍ okruh osôb, ktoré sú oprávnené:**

- 1) **nahliadať do zdravotnej dokumentácie pacienta**
- 2) **poskytovať identifikačné údaje osoby a elektronické zdravotné záznamy z elektronickej zdravotnej knižky**

a tiež požadovať od občanov Slovenskej republiky:

- 3) informáciu o očkovaní proti ochoreniu COVID-19,
- 4) informáciu o výsledku biomedicínskeho testu/diagnostiky formou PCR testu alebo antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19,
- 5) alebo informáciu o protilátkach na ochorenie COVID 19 nachádzajúcich sa v organizme občana Slovenskej republiky!

Súčasne Vás chcem informovať, že je nevyhnutné striktné dodržiavať ZÁKONNOSŤ a ústavný princíp v zmysle ustanovenia Článku 2, odsek 3, zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.: **“ každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.”**

Preto ak sa budete riadiť a ak budete akceptovať metodické odporúčania Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, ktoré Vám boli zverejnené uvedeným ústredným orgánom štátnej správy, dostávate svoju osobu, ako občana Slovenskej republiky, riadne spôsobilého na právne úkony, dobrovoľne do priameho rozporu s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky, ako aj medzinárodnými zmluvami, ktoré Slovenská republika ratifikovala, a ktoré sú na území Slovenska účinné s tým, že majú PREDNOSŤ pred slovenským právnym poriadkom.

III.

ANTIDISKRIMINAČNÝ ZÁKON

V zmysle ustanovenia § 2, odsek 1, a 2 zákona č. 365/2004 Z.z. (**antidiskriminačný zákon**), cit.:

„(1) Dodržiavanie **zásady rovnakého zaobchádzania** spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

(2) Pri dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania je potrebné prihliadať aj na **dobré mravy** na účely rozšírenia ochrany pred diskrimináciou.“

V zmysle ustanovenia § 2, odsek 1 a 3 zákona č. 365/2004 Z.z. (**antidiskriminačný zákon**), cit.:

„(1) Každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a **vo vzdelávaní**.

(3) Pri posudzovaní, či ide o diskrimináciu alebo nie, sa neberie do úvahy, či dôvody, ktoré k nej viedli, vychádzali **zo skutočnosti** alebo z **mylnej domnienky**.“

IV.

ÚSTAVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

V zmysle ustanovenia Článku 1, zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.:

„(1) Slovenská republika je **zvrchovaný, demokratický a právny štát**. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

(2) Slovenská republika **uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná**, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.“

V zmysle ustanovenia Článku 19, odsek 2, 3, zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.:

„(2) Každý má právo na ochranu pred **neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života**.

(3) Každý má právo na ochranu pred **neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe**.“

V zmysle ustanovenia Článku 13 ods. 1 písmeno a) zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.: „*Povinnosť možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a **pri zachovaní základných práv a slobôd.***“

V zmysle ustanovenia Článku 152 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.: „***Výklad a uplatňovanie** ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť **v súlade s touto ústavou.***“

V zmysle ustanovenia Článku 154c ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, cit.: „***Medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách**, ktoré Slovenská republika **ratifikovala** a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a **majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.***“

V. MEDZINÁRODNÉ ZMLUVY

DOHOVOR O OCHRANE ĽUDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÝCH SLOBÔD

ČLÁNOK 3

Zákaz mučenia

Nikoho **nemožno mučiť** alebo **podrobovať neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu.**

ČLÁNOK 6

Právo na spravodlivé súdne konanie

Každý má právo na to, aby jeho vec bola **spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom**, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosť.

ČLÁNOK 8

Právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života

Každý má právo na rešpektovanie svojho **súkromného a rodinného života**, obydlia a korešpondencie, pričom štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom.

ČLÁNOK 14

Zákaz diskriminácie

Užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom musí byť zabezpečené **bez diskriminácie** založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

ČLÁNOK 17

Zákaz zneužitia práv

Niž v tomto dohovore sa nesmie vykladať ako oprávnenie pre štát, skupinu alebo osobu vykonávať činnosť alebo uskutočniť skutok s cieľom **narušiť práva alebo slobody v dohovore zakotvené**, alebo na **obmedzovanie týchto práv a slobôd** vo väčšom rozsahu, než je stanovené v dohovore.

DODATKOVÝ PROTOKOL K DOHOVORU

ČLÁNOK 2

Nikomu **nemožno odoprieť právo na vzdelanie**. Pri výkone akýchkoľvek funkcií v oblasti výchovy a výučby, ktoré štát vykonáva, bude **rešpektovať právo rodičov** zabezpečovať túto výchovu a vzdelávanie v zhode s ich vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

MEDZINÁRODNÝ PAKT OSN O OBČIANSKÝCH A POLITICKÝCH PRÁVACH

ČLÁNOK 12

Každý, kto sa právoplatne nachádza na území určitého štátu, má na tomto území **právo slobody pohybu** a slobody zvoliť si miesto pobytu... „vyššie spomenuté práva nepodliehajú žiadnym obmedzeniam okrem tých, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné pre ochranu národnej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia alebo morálky alebo práv a slobôd druhých a ktoré v súlade s ostatnými právami uznanými v tomto pakte.“

CHARTA ZÁKLADNÝCH PRÁV EURÓPSKEJ ÚNIE

ČLÁNOK 1

Ľudská dôstojnosť

Ľudská dôstojnosť je nedotknuteľná. Musí sa rešpektovať a ochraňovať.

ČLÁNOK 3

Právo na nedotknuteľnosť osoby

Každý má právo na **rešpektovanie svojej telesnej a duševnej nedotknuteľnosti**. V oblastiach medicíny a biológie sa musí rešpektovať najmä:

- slobodný a informovaný súhlas dotknutej osoby za podmienok vymedzených zákonom;
- zákaz eugenických praktík, najmä tých, ktoré sú zamerané na selekciu osôb;
- zákaz využívania ľudského tela a jeho častí ako takých na dosiahnutie zisku;
- zákaz reprodukčného klonovania ľudských bytostí.

ČLÁNOK 14

Právo na vzdelanie

Každý má **právo na vzdelanie** a na prístup k odbornému a ďalšiemu vzdelávaniu.

ČLÁNOK 24

Práva dieťaťa

Deti majú právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre ich blaho. Môžu slobodne vyjadrovať svoje názory. Tieto názory sa berú do úvahy pri otázkach, ktoré sa ich týkajú, s prihliadnutím na ich vek a vyspelosť.

Pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy **najlepšie záujmy dieťaťa**.

ČLÁNOK 53

Úroveň ochrany

Žiadne ustanovenie tejto charty sa **nesmie vykladať tak, že obmedzuje alebo poškodzuje ľudské práva a základné slobody** uznané v rámci príslušného rozsahu ich pôsobnosti, právom Únie, medzinárodným právom a medzinárodnými zmluvami, ktorých zmluvnou stranou je Únia alebo všetky členské štáty, a

najmä Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ústavami členských štátov.

DOHOVOR O PRÁVACH DIEŤAŤA

ČLÁNOK 3

Záujem dieťaťa

Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu **ochranu a starostlivosť** nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

ČLÁNOK 5

Rodičovské usmerňovanie a schopnosti dieťaťa

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú **rešpektovať zodpovednosť, práva a povinnosti rodičov**, alebo iných prípadoch členov širšej rodiny alebo obce, v súlade s miestnymi zvyklosťami, alebo zákonných zástupcov, či iných osôb právne zodpovedných za dieťa. Budú sa snažiť o to, aby bola dieťaťu poskytnutá pomoc pri orientácii a výkone jeho práv uznaných týmto Dohovorom v súlade s jeho rozvíjajúcimi sa schopnosťami.

ČLÁNOK 12

Názor dieťaťa

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, **právo slobodne sa vyjadrovať** o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom detí musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni. Za týmto účelom sa dieťaťu musí predovšetkým poskytnúť možnosť, aby bolo vypočuté v každom súdnom alebo administratívnom pojednávaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo jeho príslušného orgánu, a spôsobom, ktorý je v súlade s pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

Článok 18

Rodičovská zodpovednosť

Za účelom zaručenia a podpory práv stanovených týmto Dohovorom, musia členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru poskytovať rodičom a zákonným zástupcom potrebnú **pomoc pri výchove detí a zabezpečiť rozvoj inštitúcií, zariadení a služieb starostlivosti o deti**.

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia urobiť všetky potrebné opatrenia k tomu, aby bolo zabezpečené **právo detí pracujúcich rodičov využívať služby a zariadenia starostlivosti o deti, ktoré sú pre ne určené**.

Článok 19

Ochrana pred zneužívaním a zanedbávaním

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia prijať všetky potrebné zákonodarné, administratívne, sociálne a výchovné opatrenia pre **ochranu detí pred akýmkoľvek telesným alebo duševným násilím, urážaním alebo zneužívaním, zanedbávaním alebo nedbalým zaobchádzaním, trýznením** alebo vykorisťovaním, vrátane sexuálneho zneužívania počas obdobia, keď sú v starostlivosti jedného alebo oboch rodičov, zákonných zástupcov alebo akýchkoľvek iných osôb.

ČLÁNOK 28

Vzdelávanie

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, uznávajú **právo dieťaťa na vzdelanie** a za účelom postupného naplňania tohto práva a pri rešpektovaní rovnakých možností, musia predovšetkým: a/ zaviesť pre všetkých bezplatné a povinné vzdelanie, b/ podporovať rozvoj rôznych foriem stredného vzdelania, zahrňujúce všeobecné a odborné vzdelanie. Sprístupniť ho každému dieťaťu a prijímať iné súvisiace opatrenia, ako je zavádzanie bezplatného vzdelania a v prípade potreby poskytovanie finančnej podpory, c/ sprístupniť všetkými vhodnými prostriedkami vysokoškolské vzdelanie pre všetkých podľa schopnosti, d/ sprístupniť všetkým deťom informácie a poradenskú službu v oblasti vzdelania a odbornej prípravy na povolanie, e/ prijímať opatrenia na podporu pravidelnej školskej dochádzky a zníženia počtu detí, ktoré nedokončia školskú dochádzku.

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia prijať všetky potrebné opatrenia pre to, aby sa disciplína na školách zabezpečovala **spôsobom zlučiteľným s ľudskou dôstojnosťou dieťaťa** a v súlade s týmto dohovorom.

ČLÁNOK 37

Mučenie a zbavenie slobody

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia zabezpečiť, že žiadne **dieťa nesmie byť vystavené mučeniu alebo inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu či trestaniu.**

V.

TRESTNÝ ZÁKON

V zmysle ustanovenia § 183 odsek 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – **trestný čin obmedzovania osobnej slobody**, cit:

„ 1) Kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.“

V zmysle ustanovenia § 192 odsek 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – **trestný čin nátlaku**, cit.: „Kto iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu, alebo tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. “

V zmysle ustanovenia § 192 odsek 4 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona - **trestný čin nátlaku**, cit.: „ Odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 d) za krízovej situácie.“

V zmysle ustanovenia § 424a odsek 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – **trestný čin Apartheid a diskriminácia skupiny osôb**, cit.: „ Kto uplatňuje apartheid alebo rasovú, etnickú, národnostnú alebo náboženskú segregáciu, alebo inú rozsiahlu alebo systematickú diskrimináciu skupiny osôb, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.“

V zmysle ustanovenia § 424a odsek 2 písm. f) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – **trestný čin Apartheid a diskriminácia skupiny osôb**, cit.: „ Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.“

V zmysle ustanovenia § 134 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona, cit.: ... **“krízovou situáciou sa na účely tohto zákona rozumie núdzový stav, výnimočný stav, vojnový stav, vojna.“**

V zmysle ustanovenia § 425 Trestného zákona – **trestný čin neľudskosť**, cit.:

„Kto sa v rámci rozsiahleho alebo systematického útoku namiereného voči civilnému obyvateľstvu dopustí

a) vraždy,

- b) vyhladzovania ľudí,
- c) zotročovania,
- d) deportácie alebo násilného presunu obyvateľstva,
- e) mučenia,
- f) znásilnenia, sexuálneho otroctva, vynútenej prostitúcie, násilného tehotenstva, nezákonnej sterilizácie alebo inej formy sexuálneho násillia porovnateľnej závažnosti,
- g) perzekúcie skupiny obyvateľstva na politickom, rasovom, národnostnom, etnickom, kultúrnom alebo náboženskom základe, z dôvodu pohlavia alebo z iného podobného dôvodu,
- h) uväznenia alebo iného závažného pozbavenia osobnej slobody porušujúceho základné pravidlá medzinárodného práva alebo akéhokoľvek iného obmedzenia osobnej slobody s následným nedobrovoľným zmiznutím ľudí,
- i) apartheidu alebo inej podobnej segregácie alebo diskriminácie, alebo
- j) iného neludského činu, potrestá sa odňatím slobody na dvanásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.“

Trestný čin **zneužívania právomoci verejného činiteľa** je upravený v § 326 Trestného zákona v štyroch odsekoch. V zmysle odseku 1, cit.:

„Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

- a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,
- b) prekročí svoju právomoc, alebo
- c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu,

potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.“

Počas krízovej situácie, ktorým je napr. núdzový stav, by bolo aplikované ustanovenie § 326 ods. 4 písm. c), ktoré znie nasledovne, cit.: „Odňatím slobody na 10 až 20 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.“

Škodou v zmysle dikcie ods. 1 § 326 Trestného zákona sa rozumie tak škoda materiálna, ako aj nemateriálna škoda (škoda na právach, morálna škoda a podobne). Na trestnosť činu sa nevyžaduje vznik skutočnej škody, rozhodujúci je úmysel spôsobiť škodu zneužitím svojej právomoci.

V

TVORBA PRÁVNÝCH PREDPISOV

V zmysle ustanovenia § 1 odsek 1 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.:

„(1) Tento zákon upravuje základné **pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov** (ďalej len „právny predpis“), ktorými sú Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“), vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska a ich vyhlasovanie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“).“

V zmysle ustanovenia § 4 odsek 1 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.:

„Právny predpis musí byť stručný, vnútorne bezrozporný a musí obsahovať ustanovenia s normatívnym obsahom, ktoré sú systematicky a obsahovo vzájomne.“

V zmysle ustanovenia §2, odsek 2 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.:

„(2) **Vyváženosť právneho poriadku** predpokladá zosúladenie všetkých jeho súčastí. Toto zosúladenie predpokladá **súlad právneho predpisu**

- a) **s právnym poriadkom** tak, že dosahovanie cieľov sledovaných jedným právnym predpisom nebráni alebo nestáňaže dosahovanie cieľov sledovaných iným právnym predpisom,
- b) **nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily,**
- c) **s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky,**
- d) **s právom Európskej únie.**“

V zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.:

„Právny predpis ustanovuje práva a povinnosti tak, aby dotvárali alebo rozvíjali sústavu práv a povinností v súlade s ich doterajšou štruktúrou v právnom poriadku a **nestali sa vzájomne protirečivými.**“

V zmysle ustanovenia § 4 odsek 3 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.: „ vykonávacím právnym predpisom **nemožno ukladať povinnosti, meniť alebo dopĺňať právnu úpravu nad rámec zákona alebo upravovať spoločenské vzťahy v zákone neupravené:** to neplatí, ak ide o nariadenie vlády podľa čl. 120 ods. 2 ústavy.“

V zmysle ustanovenia § 5 odsek 2 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.: „ Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí **obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie:** to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, **aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť,** pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákon a nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

V zmysle ustanovenia § 19, odsek 1 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.:

„Právne predpisy nadobúdajú platnosť **dňom ich vyhlásenia v zbierke zákonov.**“

V zmysle ustanovenia § 19 odsek 2 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, cit.: *Právne predpisy nadobúdajú účinnosť pätnásty dňom po ich vyhlásení v zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom. môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v zbierke zákonov.*

V zmysle ustanovenia § 59b odsek 1 zákona č. 355/2007 Z.z., cit.:

„ Ak je potrebné nariadiť opatrenia podľa 12 alebo § 48 odsek 4 na celom území Slovenskej republiky, určitej časti jej územia alebo pre skupinu inak ako jednotlivu určených osôb, nariaďuje ich ministerstvo § 4 ods. 1 písmeno g), úrad verejného zdravotníctva § 5 ods. 4 písmeno k), alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva § 6 ods. 3 písmeno e), všeobecne záväzným právnym predpisom.

V zmysle ustanovenia § 59b odsek 2 zákona č. 355/2007 Z.z., cit.: „Na všeobecne záväzné právne predpisy vydávané podľa odseku 1 ministerstvom zdravotníctva sa vzťahuje osobitný právny predpis o tvorbe a vyhlasovaní právnych predpisov (zákon č. 40/2015 Z.z.) **tento predpis sa nevzťahuje na všeobecne záväzné právne predpisy vydávané podľa odseku 1 úradom verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva.**“

V zmysle ustanovenia článku 1 odsek 1 Zásad vydávania Vestníka vlády SR, cit.:“ *Vo Vestníku vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vestník“) sa uverejňujú:*

„a) vyhlášky okresných úradov a iných miestnych orgánov štátnej správy. (§ 5 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy).

b) oznámenia o vydaní smerníc a iných vnútorných predpisov (ďalej len „smernica“), ktorými ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy riadia a kontrolujú výkon štátnej správy uskutočňovaný okresnými úradmi, inými miestnymi orgánmi štátnej správy, vyššími územnými celkami a obcami (§§ 6 zákona č. 180/2013 Z. z.)

c) ďalšie oznámenia a iné opatrenia, ak tak ustanovuje všeobecne záväzný právny predpis.“

V zmysle článku 1 odsek 2 Zásad vydávania Vestníka vlády SR, cit.: „ Vo vestníku možno uverejniť **oznámenia a iné opatrenia ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy** určené pre okresné úrady, iné miestne orgány štátnej správy, ako aj vyššie územné celky a obce pri výkone štátnej správy.“

VI.

VYHLÁŠKA č.237/2021 ÚVZ

V súčasnosti existujú sťažené podmienky pre napĺňanie princípov právneho štátu v čase tzv. pandémie COVID-19. Benátska komisia však zdôrazňuje, že aj v prípade núdzového alebo mimoriadneho stavu musí prevažovať **základná zásada právneho štátu**. V tejto súvislosti zásada nevyhnutnosti naznačuje, že počas núdzového stavu môžu nastať iba také obmedzenia ľudských práv a zmeny v rozdelení právomocí, ktoré sú nevyhnutne potrebné na prekonanie výnimočnej situácie. Medzinárodné právo v oblasti ľudských práv, ktoré, ako uvádza Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva, obsahuje deväť základných univerzálnych medzinárodných nástrojov v oblasti ľudských práv, čím sa snaží zabezpečiť, aby **zmluvné strany uplatňovali základné alebo absolútne ľudské práva kedykoľvek – vrátane krízových alebo núdzových situácií**.

Benátska komisia vo vzťahu k núdzovým právomociam uviedla v roku 2020, že **obmedzenia ľudských práv a slobôd musia byť upravené ZÁKONOM**. To predstavuje zásadnú záruku zachovania demokracie a právneho štátu. K obmedzeniu ľudských práv a slobôd, ktorým právo na vzdelanie bezpochyby je, uviedla Benátska komisia k ich zákonnosti, že **núdzový stav nezahŕňa dočasné pozastavenie existencie právneho štátu** a neumožňuje tým, ktorí sú pri moci, konať tak, aby došlo k porušeniu zákona, keďže sú týmito zásadami trvalo viazaní.“

Odporúčania a metodické usmernenia, ktoré Vám predkladá minister a ministerstvo ako právne záväzné a determinujúce pre pôsobenie predškolských a školských zariadení v nasledujúcom období (jeseň -zima 2021/2022), sú v rozpore nielen s Ústavou Slovenskej republiky, ale aj s nasledovnými medzinárodnými dohovormi v oblasti ľudských práv:

- **Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (ICCPR, 1966),**
- **Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (ICESCR, 1966),**
- **Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (1984)**
- **Dohovor o právach dieťaťa (1989)**
- **Európsky dohovor o ľudských právach (1950) - EDĽP**
- **Charta základných práv Európskej únie (2009).**

Dovoľte, aby som Vám láskavo pripomenul/-a, že všetky členské štáty Európskej únie, vrátane Slovenskej republiky, sú tiež členskými štátmi Rady Európy, teda stranami Európskeho dohovoru o ľudských právach a všetky členské štáty EÚ sú automaticky stranami Charty základných práv Európskej únie.

Uvedené medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika ako ich signatár VIAZANÁ, vychádzajú z právnej koncepcie, podľa ktorej je nositeľom ľudských práv a základných slobôd každý

jednotlivec ako **jedinečná ľudská bytosť**. Zmluvné strany medzinárodných dohôd sú v rámci svojej jurisdikcie **POVINNÉ zabezpečiť každej osobe reálny výkon ľudských práv a základných slobôd, ktoré jej priznáva ten-ktorý medzinárodný dohovor**.

Globálne prepuknutie Covid-19 vyvolalo krízovú situáciu, ktorá môže zahŕňať určité **obmedzenia a výnimky z ľudských práv**, čo sa aj predpokladá v zmluvách o ľudských právach a vo vnútroštátnom právnom poriadku väčšiny členských štátov EÚ. Je prípustné aj odstúpenia od bežných právnych noriem v oblasti ľudských práv. V súvislosti s možnosťou obmedzenia ľudských práv vo vnútroštátnom právnom poriadku však treba **zdôrazniť** a pripomenúť, že Slovenská republika ku dnešnému dňu **neodstúpila ani nepozastavila účinnosť žiadnej medzinárodnej zmluvy ani jej časti**, ktorú ratifikovala, a ktorou je právne viazaná! To znamená, že na území Slovenskej republiky **v súčasnosti PLATIA** všetky ochranné mechanizmy ľudských práv zakotvené vo vyššie uvedených medzinárodných dohovoroch!

Samotné tri inštitúcie EÚ - Európsky parlament, Rad EÚ a Európska komisia oficiálne vytvorili v Európskej únii 2 kategórie občanov – čím sa dopustili diskriminačného konania a popreli samotné princípy fungovania *acquis communautaire* – európskeho práva! Tiež do dnešného dňa nevysvetlili spôsob, akým chcú pri používaní digitálnych COVID-19 preukazov Európskej únie chrániť fyzické osoby v súvislosti so spracovávaním osobných údajov, pretože **ochrana osobných údajov** patrí tiež medzi základné ľudské práva. **NEZABÚDAJME**, že informácie o zdravotnom stave občanov Slovenskej republiky podliehajú **lekárskemu tajomstvu** a rovnako sú chránené **GDPR (General Data Protection Regulation)**, teda všeobecným nariadením Európskej únie na ochranu osobných údajov!

V slovenskom právnom poriadku neexistuje právny predpis, na základe ktorého sme **POVINNÍ** dať sa testovať alebo očkovať na ochorenie COVID-19. **VYNUCOVANIE** si povinnosti predložiť právne irelevantný papier o **NEPOVINNOM testovaní** (PCR, antigénový test) alebo o **NEPOVINNOM očkovaní** zo strany pedagogických aj nepedagogických pracovníkov a podmieňovať to mylne ochranou verejného zdravia a/alebo ochranou bezpečnosti pri práci, je nielen hrubá neznalosť Ústavy Slovenskej republiky, ale aj možné páchanie trestného činu **NÁTLAKU** v zmysle ustanovení § 192 odsekov 1 a 4 Trestného zákona.

Právna norma, na ktorú sa odvolávate pri dodržiavaní povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest je **vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 237 s účinnosťou od 12.08.2021**.

Tento právny akt sa opiera o ustanovenie § 48 ods. 4 písmeno r) zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane a podpore verejného zdravia (ďalej v texte len „zákon č. 355/2007 Z. z.“), ktorého právna povinnosť zákona znie: „**r) používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok**“.

Výrok vyhlášky č. 237 znie, cit.:

„(1) Podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona sa všetkým osobám nariaďuje riadne prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa) použitím **respirátora** na verejnosti vo všetkých priestoroch interiérov budov, prostriedkoch verejnej dopravy, taxislužbách alebo inej preprave s osobami, ktoré nie sú členmi spoločnej domácnosti.“

„(3) Použitie respirátora podľa odseku 1 možno nahradiť použitím inej **preventívnej ochrannej pomôcky**, a to použitím rúška, šálu alebo šatky v prípade: a) žiakov v škole alebo v školskom zariadení.“

V danom prípade ide o **zjavný rozpor znenia zákona a výrokovej časti vyhlášky** Úradu verejného zdravotníctva, kde právna povinnosť podľa znenia zákona ukladá **používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok**, pričom výrok vyhlášky ukladá za účelom **riadneho prekrytia horných dýchacích ciest** používať **preventívne ochranné pomôcky**.

Právna povinnosť v zmysle ustanovenia § 48 odsek 4 písm. r) zákona č. 355/2007 Z.z. **neobsahuje** riadne povinnosť „**prekrytie dýchacích ciest**“ ale iba **povinnosť používania preventívnej ochrannej pomôcky!** Úrad verejného zdravotníctva nemá teda s poukazom na článok 13 odsek 1 písmeno a) Ústavy Slovenskej republiky, článok 4 odsek 1, 2 Listiny základných práv a slobôd, ďalej s poukazom na § 4 odsek 3 zák. č. 400/2015 Z. z. ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky **žiadne zákonné právo zasahovať podzákonným aktom do základných práv občanov**, v danom prípade

do ich práva na život a práva na nedotknuteľnosť a súkromie, a **ukladať im povinnosti prekryvať si horné dýchacie cesty bez opory v zákone.**

V súvislosti s posúdením otázky ako pristupovať k akceptácii podzákonnej normy zo strany občana, prikladám právny názor vyjadrený v **rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky** zo dňa 16.07.2009, sp. zn. **7 Sžo 85/2008**, podľa ktorého je pre účely posúdenia otázky **nepodriadenia sa podzákonnému aktu** rovnako potrebné zistiť, **či došlo k porušeniu povinnosti uloženej zákonom**, za ktoré možno vyvodiť sankčný postih, v danom prípade sankciu. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno odvodiť záver, že v ustanovení § 48 ods. 4 písm. r) zák. č. 355/2007 Z. z. **absentuje zákonná povinnosť prekrytia dýchacích ciest.**

Správny akt, ktorý trpí nedostatkom skutkového a právneho základu, možno považovať z hľadiska právnych účinkov a absolútnej nemožnosti plnenia, za neexistujúci. S odkazom na zásadu rímskeho práva „*Ex iniuria ius non oritur – Z bezprávia nevzniká právo*“, uvádzam, že vyhláška ÚVZ č. 237/2021 o povinnosti **prekrytia horných dýchacích ciest**, je právne nulitný akt.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. **8Sžr/52/2016** zo dňa 12. decembra 2018 ako i rozhodnutie Ústavného súdu sp. Zn. I. **ÚS 323/2016-46**, vysvetľujú **pojmem nulity právneho aktu**: „*Platný právny poriadok pojem „nulitný správny akt“ nedefinuje. Procesná teória a súdy v niekoľkých rozhodnutiach kvalifikovali vlastnosti nulitného správneho aktu. Ak súd zistí, že správny orgán vydal nulitný správny akt, paakt, čo je vlastne neexistujúce rozhodnutie, nezaobera sa ďalšími námietkami, pretože možno skúmať len zákonnosť aktu, ktorý existuje. Neexistencia rozhodnutia znamená, že rozhodnutie nebolo doteraz v zákonom ustanovenej forme vydané, alebo, že vydané bolo, ale trpí takými ťažkými chybami, ktoré mali za následok jeho ničotnosť. Nulita je dôsledok takých závažných nedostatkov, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť. V prípade nulity aktu nie je vôbec možné uvažovať o prezumpcii správnosti aktu. Paakt, ako správny akt, nevyvoláva zamýšľané účinky, ak sú jeho nedostatky tak zásadné a zrejmé, že na neho „nemožno hľadieť“ ako na správny akt. Nulita rozhodnutia je daná nedostatkom právneho základu, nedostatku právomoci, najťažšími nedostatkami príslušnosti, absolútnym nedostatkom formy, absolútnym omylom v osobe adresáta, neexistenciou skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavkami nedovoleného (trestného) plnenia, právnou alebo faktickou nemožnosťou realizácie rozhodnutia, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne.“*

To, že výrok vyhlášky ukladá „**povinnosť**“ prekrytia dýchacích ciest je pre fyzické osoby **právne irelevantné**, pretože povinnosti sa ukladajú na základe zákona (paragrafu zákona), nie na základe výroku opatrenia, alebo výroku vyhlášky. V slovenskom právnom poriadku sa **nedá porušiť opatrenie, alebo vyhláška, dá sa porušiť iba zákon, a to jeho konkrétne paragrafové znenie!** Vyhlášky, opatrenia a pod. sú iba „nosičom“ zákonných práv a povinností. **Pokiaľ teda zákon výslovne neupravuje nejakú povinnosť, je právne nepodstatné, že ju ukladá text vyhlášky.**

Vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 237/2021 je vydaná na základe ustanovenia § 59b zák. č. 355/2007 Z. z., kde podľa odseku 2 za bodkočiarkou je jej tvorba **vylúčená spod zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a Zbierke zákonov.** Týmto je iba pre orgán verejného zdravotníctva (ktorý nie je ani ústredným orgánom štátnej správy) **dané zvláštne exkluzívne postavenie tvorby vyhlášok mimo citovaný zákon**, ktorý je základným právnym predpisom pre tvorbu a vyhlasovanie všeobecne záväzných právnych predpisov v Slovenskej republike. Uvedený postup je v zákone č. 355/2007 Z.z. daný napriek tomu, že tento postup **nie je delegovaný** zákonom č. 400/2015 Z. z., pričom zákon č. 400/2015 Z.z. **neumožňuje tvorbu vyhlášok aj podľa § 59b** zákona č. 355/2007 Z. z. ! V zmysle ustanovenia § 27 odsek 1, 2 zákona č. 400/2015 Z. z. je proces tvorby právnych predpisov zákonne vylúčený iba v tam uvedených prípadoch a to iba v časti § 8 až 10 citovaného zákona.

Čo to znamená v právnej praxi? Týmto postupom došlo k narušeniu princípu tvorby všeobecne záväzných predpisov. **Vyhlášky vydané podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. sú nepreskúmateľné**, pretože nie sú kreované v zmysle zásad zakotvených v zákone č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych

predpisov a Zbierke zákonov. Súčasne treba konštatovať, že extraordinárne vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva vydané v zmysle ustanovenia § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. sú tak **vyňaté spod akejkoľvek kontroly zákona** (č. 400/2015 Z. z.), pretože sú tvorené mimo zákonom stanovených zásad tvorby právnych noriem!

Súčasne sa tieto vyhlášky bez splnomocňovacieho ustanovenia zákona č. 355/2007 Z. z. o ich všeobecnej záväznosti, **sami určili za všeobecne záväzné právne normy**. Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva nie sú vyhlásené v Zbierke zákonov, ale iba vo Vestníku vlády, čo s poukazom na ustanovenie § 19 zákona č. 400/2015 Z. z. znamená, že **nemajú charakter všeobecne záväzného právneho predpisu**.

Uvedená vyhláška č. 237/2021 Úradu verejného zdravotníctva sa **dostala do rozporu so zákonom č. 400/2015 Z. z.** v prvom rade v tom, tento osobitný zákon o tvorbe právnych predpisov neobsahuje ustanovenia, ktorými deleguje tvorbu vyhlášok aj v zmysle ustanovenia § 59b zákona č. 355/2007 Z. z.!

Do rozporu s týmto zákonom dostal aj samotný zákon č. 355/2007 Z. z., pretože vyhlášky vydávané v zmysle tejto právnej normy Úradom verejného zdravotníctva, sú v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1, 2 zákona č. 400/2015 Z. z., v zmysle ktorých je **expressis verbis zakázané**, aby vykonávacie predpisy boli **vnútorne rozporné a vzájomne protirečivé s inými predpismi v právnej štruktúre predpisov**.

Vyhlášky sú v osobitnom rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z., podľa ktorého nemožno nimi, ako ďalšími vykonávacími právnymi predpismi ukladať povinnosti nad rámec alebo upravovať nimi spoločenské vzťahy v zákone neupravené.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti predmetná vyhláška č. 237/2021 Úradu verejného zdravotníctva z 12.08.2021 je v rozpore so zákonom č. 400/2015 Z. z., je **neúčinná a nemôžeme ju považovať za všeobecne právne záväznú**.

Otázky technického alebo odborného charakteru transponované do vykonávacích predpisov musia byť technicky a odborne preverené a rovnako musia byť delegované v splnomocňovacom ustanovení príslušného zákona - v tomto prípade zákonom č. 355/2007 Z. z. Samotná otázka **prekrytia dýchacích ciest** je otázkou základných práv a slobôd jednotlivca a zásahu do jeho telesnej integrity. Jedná sa o **základnú biologickú funkciu životného orgánu** dýchacích ciest človeka, a preto táto otázka patrí pod zaručenú ochranu práva na život a práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia. Ustanovenie článku 16 odsek 1 Ústavy SR a článku 8 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách zhodne upravuje, že toto právo môže byť obmedzené a môže byť do neho zasiahnuté **LEN** v prípadoch ustanovených **ZÁKONOM!**

Opätovne zdôrazňujem, že zákon č. 355/2007 Z. z. **neobsahuje osobitné splnomocňujúce ustanovenie** pred Úrad verejného zdravotníctva **na vydávanie všeobecne záväzného právneho predpisu** (vykonávacieho predpisu – vyhlášky). Splnomocňujúce ustanovenie § 62 citovaného zákona sa týka iba Ministerstva zdravotníctva SR ako orgánu v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. **Neexistuje** žiadne osobitné splnomocnenie vo vzťahu k Úradu verejného zdravotníctva na vydávanie všeobecne záväzných právnych predpisov!

V zmysle ustanovenia § 5 odsek 2 zákona č. 400/2015 Z. z., cit.: „*Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.*“

Z uvedeného legislatívneho pravidla vyplýva, že splnomocnenie na vydanie vykonávacieho predpisu musí byť vyjadrené **v splnomocňujúcom ustanovení, ktoré je obsahom zákona**. Zo znenia takéhoto splnomocňujúceho ustanovenia **musí jasne vyplývať**, ktorý orgán je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu a tiež aké otázky a v akom rozsahu môže vo vykonávacom predpise tento splnomocnený orgán upraviť.

Uvedené tvrdenie podporuje aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. **PL. ÚS 10/2013** z 10.12.2014 cit.: „... *samotnú povinnosť možno uložiť uznaným prameňom práva – jednak zákonom alebo tak môže urobiť na základe výslovného zákonného splnomocnenia aj podzákonný právny predpis (vykonávací právny predpis), ktorý sa bude pohybovať v medziach tohto splnomocnenia*“

V zmysle dikcie článku 13 odsek 1 písmeno a) Ústavy SR, článku 4 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd **sa povinnosti zákonom ukladajú pod podmienkou zachovania základných práv a slobôd**.

V zmysle dikcie článku 3 v spojení s článkom 15 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo je ekvivalent článku 16 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky o zákaze mučenia, neľudského či ponižujúceho zaobchádzania, sa právne povinnosti spôsobujúce mučenie a trýznivé fyzické a duševné stavy **nesmú ukladať za žiadneho skutkového a právneho stavu!**

Dýchanie je základná životná funkcia každej ľudskej bytosti. Pri nedostatku prijímania kyslíka dochádza k poškodzovaniu ľudského zdravia a k fyzickému aj psychickému utrpeniu. Nedostatok kyslíka spôsobuje vážne **zdravotné komplikácie** (napr. závrat, nevoľnosť, slabosť, strata koncentrácie), ochorenia (napr. kožné, srdcovo-cievne, zažívacie, psychické), a pri už existujúcich ochoreniach najmä u osôb s chronickým ochorením dýchacích ciest, môžu nastať ťažké komplikácie až smrť.

VII.

ŠKOLSKÝ ZÁKON, POSTAVENIE RIADITEĽA ŠKOLY

Aj zákon o výchove a vzdelávaní, konkrétne § 144 odsek 1 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) stanovuje, že dieťa alebo **žiak právo na rovnoprávny prístup ku vzdelávaniu**. Rovnako má právo na **úctu k svojej osobe a na zabezpečenie ochrany** proti fyzickému, psychickému a sexuálnemu násiliu.

V zmysle ustanovenia § 145 odsek 1 zákona o výchove a vzdelávaní, cit: “ **práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako každému uchádzačovi, dieťaťu, žiakovi a poslucháčovi v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania vo vzdelaní** ustanovenou osobitným predpisom.“

Výkon práv a povinností, ktoré vyplývajú z tohto zákona musí byť v zmysle ustanovenia § 145 odsek 2, cit.: „**Výkon práv a povinností vyplývajúcich z tohto zákona musí byť v súlade s dobrými mravmi**. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti **zneužívať na škodu druhého** uchádzača, dieťaťa, žiaka alebo poslucháča. Uchádzač, dieťa, žiak a poslucháč **nesmie byť** v súvislosti s výkonom svojich práv **postihovaný** za to, že podá na iného uchádzača, dieťa, žiaka, poslucháča a pedagogického zamestnanca alebo iného zamestnanca školy sťažnosť, žalobu alebo návrh na začatie trestného stíhania.“

V zmysle ustanovenia § 145, odsek 3, cit.: „**Žiak, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa domáhať právnej ochrany na súde podľa osobitného predpisu.**“

V zmysle ustanovenia § 145, odsek 4, cit.: „**Škola alebo školské zariadenie podľa tohto zákona nesmie uchádzača, dieťa, žiaka a poslucháča postihovať alebo znevýhodňovať preto, že uplatňuje svoje práva podľa tohto zákona.**“

Riaditeľ školy je **verejným činiteľom**, pretože má oprávnenie vydávať rozhodnutia v správnom konaní podľa ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 46 a nasl. Správneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia

„Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“

Predpokladom rozhodnutia je **zákonnosť**, ktorým sa rozumie jeho súlad so všetkými právnymi predpismi, teda aj s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami atď. Súčasné **inštrukcie** vydávané riaditeľmi škôl vo vzťahu k nástupu na prezenčné vyučovanie našich detí nemajú náležitosti vyžadované v Zákone o správnom konaní, pretože v zmysle ustanovenia § 47 odsek 1, cit.: „*musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade).*“

Z dôvodu absencie obligatórne požadovaných náležitostí, nemôžeme považovať uvedené „inštrukcie“ **za riadne a vykonateľné rozhodnutie** v súlade so Zákomom o správnom konaní. Len prostredníctvom riadneho rozhodnutia v súlade so Správnym poriadkom sa fyzickým osobám priznávajú individuálne práva a ukladajú sa individuálne povinnosti. Rozhodnutie môže vyvolať zamýšľané právne účinky len za predpokladu, že je v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku. Rozhodnutie musí mať navyše charakter verejnej listiny. Právna teória zaraďuje medzi vady, ktoré majú za následok nulitu rozhodnutia aj nedostatok právneho podkladu, ktorá môže spočívať napríklad v neexistencii zákona, na základe ktorého bolo rozhodnuté. Na vady spôsobujúce nulitu rozhodnutia sa prihliada **ex offio**, teda z úradnej povinnosti, pričom takéto rozhodnutie nemôže vyvolať zamýšľané právne účinky.

VII.

ZDRŽANIE SA PROTIPRÁVNEHO KONANIA

Vážená/-ý pani riaditeľka/ pán riaditeľ,

Dovoľte mi, aby som Vás ubezpečil, že si prácu a poslanie pedagogických aj nepedagogických pracovníkov veľmi **vážim**. Súčasne Vám však chcem tlmočiť svoj názor, ktorý sa opiera o viaceré právne názory a znalosť slovenského právneho poriadku, ako aj o znalosť medzinárodného práva, ktorým je Slovenská republika viazaná. Nakoniec, mnohé ustanovenia slovenského právneho poriadku a medzinárodných paktov sú uvedené aj v tejto výzve tak, aby ste si ich mohli **konfrontovať** s tým, čo Vám predkladá rezort školstva, prípadne masovokomunikačné prostriedky. Rád by som Vás v dobrej viere upozornil, že konanie ministra školstva Branislava Gröhlinga, ako aj ním vedeného rezortu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky považujem za klamlivé a zavádzajúce.

V zmysle **Manuálu pre riaditeľov k školskému semaforu pre školský rok 2021/2022** sa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky uchýlilo k zavádzaniu vlastných kolegov a **skreslenému výkladu práva**. Vyhláška č. 237 Úradu verejného zdravotníctva SR zo dňa 12.08.2021, §2, cit.:

„Prekrytie horných dýchacích ciest v interiéri

(1) Podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona sa všetkým osobám **nariaďuje riadne prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa) použitím respirátora na verejnosti vo všetkých priestoroch interiérov budov, prostriedkoch verejnej dopravy, taxislužbách alebo inej preprave s osobami, ktoré nie sú členmi spoločnej domácnosti.**

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na: a) deti do 6 rokov veku, b) deti v materskej škole, v inom obdobnom zariadení pre deti alebo v školskom zariadení, c) osoby so závažnými poruchami autistického spektra, d) osoby so stredným a ťažkým mentálnym alebo sluchovým postihnutím, e) pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov pri výchove a vzdelávaní detí a žiakov so sluchovým postihnutím alebo detí a žiakov s poruchami autistického spektra, f) pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov pri výchove a vzdelávaní žiakov so stredným stupňom mentálneho postihnutia, ťažkým stupňom mentálneho postihnutia, hlbokým stupňom

mentálneho postihnutia alebo žiakov s mentálnym postihnutím, ktorí majú aj iné zdravotné postihnutie, sú držiteľmi preukazu zdravotne ťažko postihnutých a nemôžu sa vzdelávať podľa variantu A alebo B, 3 g) osoby pri výkone športu na interiérových športoviskách, h) fotografované osoby na čas nevyhnutný pre výkon procesu fotografovania, i) osoby nevesty a ženícha pri sobáši, j) výkonných umelcov pri podávaní umeleckého výkonu a účinkujúcich pri nakrúcaní dokumentárneho filmu, k) tlmočníkov do posunkovej reči v rámci výkonu povolania, l) zamestnanca, ktorý sa nachádza na vnútornom pracovisku sám, m) čas potrebný na konzumáciu pokrmov a nápojov v zariadeniach spoločného stravovania, n) čas nevyhnutný na úpravu tvárovej časti v zariadeniach starostlivosti o ľudské telo, o) osoby pri návšteve prírodných kúpalísk, wellness, umelých kúpalísk vrátane akvaparkov.“

Táto vyhláška v zmysle ustanovenia § 59b, odsek 1 a 3 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia **je síce ZDANLIVO všeobecne záväzným právnym predpisom, ale...**

Tento predpis, ako aj ďalšie vyhlášky a opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, **ODPORUJE** Ústave Slovenskej republiky a medzinárodným dohovorom, ktoré sú v uvedené vyššie. V zmysle platného právneho poriadku Slovenskej republiky je možné rozsah obmedzení ľudských a občianskych práv totiž regulovať **len zákonom!**

Zákony platné v Slovenskej republike a medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, nikde nedefinujú podmienku, že ústavné právo na vzdelanie je podmienené uskutočnením **biomedicínskeho pokusu (testovanie)**. K takémuto zásahu do práv dieťaťa je navyše potrebný zákonom stanovený písomný **informovaný súhlas**, bez ktorého nie je prípustné, aby sa dieťa zúčastnilo odberu telesného tkaniva a biomedicínskeho pokusu (testovanie).

Zákony platné v Slovenskej republike a medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, nikde nepodmieňujú uplatnenie si ústavného práva na vzdelanie **prekrývaním dýchacích ciest žiaka/študenta**. Prekrytie horných dýchacích ciest spôsobuje u väčšiny detí fyzické a psychické utrpenie, s možnou **vážnou ujmu na zdraví**. K **porušovaniu práv dieťaťa a trýzneniu** dochádza tým, že dieťa má v respirátore alebo rúšku obmedzený prísun kyslíka, má sťažené dýchanie, v okolí úst a nosa a v dýchacích cestách je možná infekcia baktériami a plesňami. Takéto medicínsky neodôvodnené a právne neakceptovateľné dlhodobé trýznenie a obmedzovanie slobody znižuje fyzickú aj duševnú pohodu a kondíciu môjho dieťaťa. Preto Vás chcem týmto zdvorilo upozorniť, aby ste sa Vy aj ďalší pedagogickí a nepedagogickí pracovníci Vašej školy **zdržali a trvalo upustili od konania**, ktoré by mohlo zhoršiť fyzický alebo duševný stav môjho dieťaťa.

Súčasne Vás vyzývam, aby ste sa zdržali a trvalo upustili od kontroly a zisťovania zdravotného stavu môjho dieťaťa ako aj môjho zdravotného stavu, ako jeho zákonného zástupcu. V zmysle platného právneho poriadku Slovenskej republiky **NEMÁTE ŽIADNE zákonné oprávnenie kontrolovať a zisťovať zdravotný stav NIKOHO**, teda týka sa to **VŠETKÝCH žiakov a ich zákonných zástupcov**. Kontrolovať a zisťovať zdravotný stav môžu **VÝHRADNE** len osoby vymedzené v zákone o poskytovaní zdravotnej starostlivosti a v zákone o Národnom zdravotníckom informačnom systéme. V zmysle uvedeného Vás súčasne zdvorilo vyzývam, aby ste sa **zdržali a trvalo upustili od uplatňovania podmienky vstupu do školy môjmu dieťaťu, ako aj mne preukazovaním sa právne bezvýznamnými výsledkami biomedicínskeho pokusu (testovanie), alebo využitia experimentálnej vakcinačnej látky (očkovanie)**.

V prípade, že budete nasledovať „inštrukcie“ v Manuáli pre riaditeľov ku školskému semaforu šk. rok 2021/2022 zverejnené Ministerstvom školstva na jeho internetovej stránke (odkaz www.minedu.sk/data/att/20500.pdf), vystavujete sa Vy OSOBNÉ riziku trestného stíhania, pretože pri takomto protiprávnom konaní môže dôjsť z Vašej strany k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu obmedzovania osobnej slobody, trestného činu nátlaku, trestného činu Apartheid a diskriminácia skupiny osôb a trestného činu neľudskosť.

Vážená pani/vážený pán ....., **Vaše protiprávne konanie sa nedá ospravedlniť tým, že ste na základe konania a deklarovania určitého stavu vládou Slovenskej republiky a ďalšími**

ústrednými orgánmi štátnej správy, ale aj orgánmi podriadenými ústredným orgánom štátnej správy (Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky) dlhodobo uvádzaná/-ý do omylu, a preto konáte v mylnej domnienke „zákonosti“. V tejto súvislosti je potrebné ozrejmiť si základnú právnu zásadu, ktorou je – „ *ignorantia juris non excusat* “, v slovenskom preklade „**neznalosť práva neospravedlňuje**“. V zmysle tejto právnej zásady sa každý, kto koná, čo i len z nevedomosti, v rozpore s právom, nemôže „vyviniť“ z akéhokoľvek protiprávneho konania. Vo Vašom prípade, ako aj v prípade mnohých Vašich kolegov ide o takéto kolektívne právne „bezvedomie“, ktorým sa dopúšťate na našich deťoch, ale aj na sebe samých protiprávneho konania.

Treba si uvedomiť, že v právnej vede ani negatívny právny omyl (páchateľ nevie, že konanie je alebo môže byť trestné), ktorý spočíva v **neznalosti alebo v mylnom výklade** trestnoprávnych noriem alebo iných právnych noriem, ktoré sú dôležité pre trestnoprávne posúdené konania, páchatela **neospravedlňuje a neoslobodzuje spod trestnej zodpovednosti**.

Pri **posúdení Vášho konania z právneho hľadiska**, je nutné vychádzať z komplexu celospoločenských a právnych skutočností. Na vytvorenie zdanlivého dojmu „zákonosti“ požiadavky prekrytia horných dýchacích ciest obyvateľstvom Slovenskej republiky, alebo „zákonosti“ testovania/očkovania sa a pochopenie týchto javov, je nutné skúmať pramene práva, na základe ktorých je uplatňovaná súčasná vládna moc. Pri skúmaní právnych krokov súčasnej vládnej moci zistíme, že od marca 2020 sa na Slovensku uskutočňuje celá séria úkonov, z ktorých mnohé sa iba ako právne úkony javia. **Protiprávne vydávanie opatrení a vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, zmätočné, neplatné a nevykonateľné uznesenia vlády Slovenskej republiky** týkajúce sa pandémie ochorenia COVID-19. Protiústavná novela zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Tieto právne lapsusy, ktoré **spochybňujú princípy právneho štátu**, ktoré spochybňujú hierarchiu právnych noriem, kde Ústava Slovenskej republiky je NAD všetkými zákonmi aj podzákonými právnymi normami (nariadenia, vyhlášky, smernice, opatrenia), **pomýlili** aj veľkú časť slovenského obyvateľstva. Za to, že ste už viac ako rok uvedený do **omylu**, nesie zodpovednosť vláda Slovenskej republiky, Národná rada Slovenskej republiky, prezidentka Slovenskej republiky a niektoré masovokomunikačné prostriedky.

Na internetovej stránke **Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky** je zverejnený nasledovný odkaz pre riaditeľov a učiteľov škôl na Slovensku, cit.:

“ Vo vzťahu k zastupovaniu škôl v prípadných súdnych sporoch s rodičmi a vo veci znášania z toho vyplývajúcich finančných nákladov uvádzame, že **ministerstvo ako výkonný orgán verejnej moci NIE JE oprávnené zastupovať v súdnych sporoch iné fyzické osoby ani právnické osoby**, a takéto konanie by predstavovalo konanie nad rozsah zákona. Vzhľadom na uvedené, ak by došlo pri domáhaní sa **PRÁV A OPRÁVNENÝCH ZÁUJMOV zákonných zástupcov detí a žiakov** príslušnej školy k porušeniu právneho predpisu (napr. ak by došlo k nebezpečnému vyhrážaniu smerom k riaditeľovi školy) **právny následok znáša KAŽDÝ, kto sa dopustil protiprávneho konania**. V takom prípade sa môžu riaditelia škôl obrátiť na príslušnú prokuratúru podaním podnetu.

Ak ide o naplnenie skutkových podstát trestných činov, **ministerstvu NEPRINÁLEŽÍ posudzovať konanie fyzických osôb a právnických osôb z hľadiska trestnej zodpovednosti**. Jedine príslušný súd môže vysloviť odsudzujúcim rozsudkom vinu fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ak sa preukáže naplnenie skutkovej podstaty niektorého trestného činu.“

Za Vaše osobné rozhodnutia teda budete niesť **právnu a morálnu zodpovednosť len VY OSOBNĚ**, pretože Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky preukázateľne deklarovalo, že **rezortné metodické usmernenia** v súvislosti s tzv. pandemiou COVID-19, majú **ODPORÚČACÍ charakter** a **nie sú právne záväzné**. Z toho vyplýva, že sú nevykonateľné a nevyožiteľné! Rád by som Vás upozornil na danú skutočnosť. V prípade právnych krokov, ktoré by mohli byť uplatnené voči Vám, Vás totiž Ministerstvo školstva ani samotný minister **nijako nepodrží...** skôr naopak, **nechajú Vás v úplne tom samých**. Pretože platí spomínaná zásada, že „neznalosť práva neospravedlňuje“, v dôsledku čoho si následky protiprávneho konania poniesiete Vy. Napriek tomu, že ste rezortom školstva a jej najvyšším politickým predstaviteľom permanentne uvádzaná do omylu...

V prípade, ak neumožníte vstup môjho dieťaťa do školy, a to bez prekrytia horných dýchacích ciest, budem tento Váš čin považovať za **porušenie** všetkých vyššie uvedených slovenských právnych noriem, vrátane medzinárodných dohôd, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky!

V **prípade**, ak budete naďalej vyžadovať pri plnení školskej dochádzky môjho dieťaťa prekrytie horných dýchacích ciest, budete tým vyžadovať plnenie povinnosti, ktorá **nemá zákonnú oporu**.

Vyhľadávka Úradu verejného zdravotníctva má právne vady, pričom nemožno ignorovať hierarchiu právnych noriem v systéme slovenského právneho poriadku, kde je vyhládávka hierarchicky hlboko **POD** Ústavou Slovenskej republiky. Ešte raz opakujem, že predmetná vyhládávka **ODPORUJRE ústavou zakotveným princípom** ochrany ľudských práv a občianskych slobôd. Týmto by som Vás rád zdvorilo upozornil, že Vaše konanie môže tiež naplniť znaky skutkovej podstaty **trestných činov**, ktoré som uviedol vyššie. Vaším konaním v zmysle platnej Ústavy a zákonov, môže dochádzať k zásahu do integrity ľudskej bytosti, zneváženia a zníženia cti a dôstojnosti mladého človeka. Pod neústavnou a nezákonnou hrozbou nútenia prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom či rúškom, **znižujete dôstojnosť**, fyzickú aj psychickú pohodu môjho dieťaťa medzi jeho rovesníkmi. Zároveň **vytvárate diskriminačné prostredie, nezmyselne a vyslovene nepedagogicky delíte deti** na dobrých a zlých, poslušných a neposlušných. Budem úprimne rád, ak budete **rešpektovať platné právne predpisy** a ako vzdelaný človek budete vážne uvažovať nad rizikom, do ktorého Vás navliekol minister školstva a vláda Slovenskej republiky. Ochrana ľudských práv je stále nad opatreniami, vyhládkami a uzneseniami súčasnej vládnej moci na Slovensku, ktorá **bezprecedentným spôsobom nerešpektuje základné zásady právneho štátu!**

Vážená pani riaditeľka / pán riaditeľ,

Dovoľte mi, aby som na záver zhrnul právne a skutkové zistenia a upozornil Vás na možné právne dopady Vášho konania v súvislosti s postupom voči môjmu dieťaťu.

1. Vyhládávka č. 237/2021 z 12.08.2021 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky je právne spochybniteľná a vykazuje všetky znaky právne nulitného aktu.
2. Absentuje Vami riadne vydané rozhodnutie v správnom konaní ohľadne tzv. opatrení v rámci školského semaforu v súvislosti s ochranou verejného zdravia voči ochoreniu COVID-19.
3. Neexistuje žiadne zákonné oprávnenie Vás ako riaditeľky/riaditeľa školy kontrolovať, nahliadať a oboznamovať sa zo zdravotnou dokumentáciou môjho dieťaťa, rovnako tak so zdravotnou dokumentáciou zákonných zástupcov.
4. Neexistuje žiadne zákonné oprávnenie Vás ako riaditeľky/riaditeľa školy vyžadovať od môjho dieťaťa nezákonné podmienky vstupu do školy.
5. Neexistuje žiadne zákonné oprávnenie Vás ako riaditeľky/riaditeľa školy vyžadovať od môjho dieťaťa nezákonné podmienky na ústavou a medzinárodnými dohovormi garantované uplatnenie práva na vzdelanie.
6. Dobrovoľným akceptovaním a vykonávaním „inštrukcií“ v zmysle metodických odporúčaní Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v súvislosti so školským semaforom COVID-19 na školský rok 2021/2022 sa vystavujete reálnej hrozbe uskutočnenia kontroly dodržiavania zákonnosti zo strany Štátnej školskej inšpekcie, Úradu verejného ochrancu práv, Úradu detského ombudsmana, ako aj možnej občiansko-právnej žaloby za (i) porušenie školského zákona, (ii) porušenie antidiskriminačného zákona, (iii) náhrady škody a nemajetkovej ujmy môjho dieťaťa za spôsobenie fyzického a psychického trýznenia a sociálnej izolácie a odopretie riadneho výchovno-vzdelávacieho procesu. Tiež sa vystavujete reálnej hrozbe trestného stíhania za trestné činy (i) zneužitie právomocí verejného činiteľa, (ii) nátlaku, (iii) apartheidu a diskriminácii skupiny osôb, (iv) neľudskosti.

Preto Vás zdvorilo vyzývam, aby ste sa **zdržali a upustili** od akýchkoľvek protiprávnych krokov vo vzťahu k môjmu dieťaťu. Ako jeho zákonný zástupca si len uplatňujem to čo môjmu dieťaťu aj mne

garantuje Ústava Slovenskej republiky, platné zákony tohto štátu a medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Budem rád, ak túto pred žalobnú výzvu nebudete brať negatívne. Ako rodičovi mi záleží na riadnej výchove a vzdelávaní môjho dieťaťa, preto sa na Vás obraciam aj touto cestou, aby sme spoločne formou kultivovaného **dialógu** našli riešenie v medziach platných zákonov a aby sme **predišli** možným nedorozumeniam a konfliktom, pretože ako Vy, tak ani ja sme uvedený právny a spoločenský chaos nespôsobili.

Vaše písomné vyjadrenie očakávam do 5 dní odo dňa obdržania tejto výzvy. Vopred Vám ďakujem za porozumenie.

V prípade, že sa do uvedenej lehoty nevyjadríte, budem dôvodne predpokladať, že súhlasíte s protiprávnym stavom v Slovenskej republike v súvislosti s tzv. pandémiou COVID-19 a nerešpektujete platný právny poriadok Slovenskej republiky. V takom prípade očakávajte právne kroky, ktoré budú podniknuté voči Vám, ako aj voči každému pedagogickému a nepedagogickému pracovníkovi, ktorý bude porušovať ľudské práva môjho dieťaťa a ľudské a občianske práva mňa, ako jeho zákonného zástupcu.

S pozdravom

.....
uviesť - zákonný zástupca dieťaťa